

Se fau pas desabiha davans de se coucha

PERSOUNAGE:

Lou paire Nocò, 70 an.
PÈIRE Nocò, soun fiéu, 45 an.
TIENETO, sa secoundo femo, 38 an.
MAGALI, fiho de sa premiero femo, 18 an.
JANET, enfant de Tieneto e de Pèire, 10 an.
FREDERI, varlet dóu mas, 25 an
JANETO GAUTIÉ, fiho dóu paire Nocò, 40 an.
Lou FATOUR.

*L'acioun se passo dins la cousino d'un mas de Prouvènço:
paniero, casserolo, sartan, reloge, grando taulo, rèst d'aïet e de
sebo penjado i soumié dóu voutin, cadiero,
la pignato bouï sus lou fiò. Un grand ridèu rouge e blanc es
pendoula dins lou founs de la cousino.*

SCENO I

Pèire - Tieneto

PÈIRE. — Tieneto as sounja à la chambro de moun paire, sabes qu'es vièi. Nous lou van adure, l'anan avé pèr sièis mes.

TIENETO. — Lou sabe proun, que Janeto lou gardara pas un jour de mai. Es tant avarasso, es bono que pèr rabaia. Dins lou partage, t'a fa tort. Pamens a gès d'enfant, et tu n'as dous. Mai siés tant bedigas!...

PÈIRE. — Fau pas reveni sus lou passat. La chambro es-ti lèsto?

TIENETO. — E noun! Sabes bèn que li avèn mes li tartiflo, li gàrri li manjavon tóuti à la croto. Alor ai sounja que pèr un vièi coumo éu, lou chambrihoun de la cousino sarié proun bon... Té! vaqui soun lié. Sara pas bèn?...

PÈIRE. — T'arrenjaras emé éu... Mai sara pas content.

TIENETO. — E bèn lou mandarai au contentié. N'en fau moun afaire.

(Intro Janet).